

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/108/2019
Identifikačné číslo spisu:	4313207910
Dátum vydania rozhodnutia:	29.04.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Klenková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:4313207910.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ O. Z., bývajúcej v U., Ku N. XXXX/XX, 2/ U. Z., bývajúceho v Z. - O. XX, 3/ G. Z., bývajúcej v U., Ku N. XXXX/XX, všetkých zastúpených Mgr. Ľudovítom Paulovičom, advokátom so sídlom v Lučenci, Martina Rázusa 19, proti žalovaným 1/ O. N., bývajúcemu v U., B. XXXX/XX, zastúpenému JUDr. Jozefom Dopirákom, advokátom so sídlom v Leviciach, Bernolákova 1, 2/ KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, s o sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, zastúpenej JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 8/A, o náhradu nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 13C/147/2013, o dovolaní žalovanej 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 12. júla 2018 sp. zn. 9 Co 372/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Stranám sporu náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Levice (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 8. decembra 2016 č. k. 13C/147/2013-274 v spojení s doplniacim rozsudkom z 22. decembra 2016 č. k. 13C/147/2013-298 uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobkyni 1/ náhradu nemajetkovej ujmy v sume 10 000 eur, žalobcovi 2/ náhradu nemajetkovej ujmy v sume 10 000 eur, žalobkyni 3/ náhradu nemajetkovej ujmy v sume 5 000 eur, všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká povinnosť druhého žalovaného v rozsahu plnenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Výslovil, že žalobcovia 1/ až 3/ majú nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Na základe vykonaného dokazovania, zisteného skutkového stavu, ako aj právnej kvalifikácie dospel k záveru, že žaloba žalobcov 1/ - 3/ je dôvodná. Bolo preukázané, že žalovaný 1/ bol trestným rozkazom Okresného súdu Nitra z 3. septembra 2012 č. k. 6T/104/2012-127, ktorý nadobudol právoplatnosť 21. septembra 2012, uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Trestného zákona, keďže ako vodič motorového vozidla porušil ustanovenia zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a v dôsledku dopravnej kolízie

spôsobil smrť A. Z. - syna žalobcov 1/ a 2/ a brata žalobkyne 3/. Konštatoval, že došlo k závažnému zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobcov spočívajúceho v obmedzení ich súkromného a rodinného života, pričom žiadna z morálnych foriem zadostučinenia v zmysle § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka v danom prípade nepostačovala. Poukázal na vykonané svedecké výpovede, výsluch žalobcov, z ktorých vyplynulo, že dôsledky úmrtia A. Z. sú pre žalobcov osobitne závažnou ujmu. Tragická udalosť je pre nich mimoriadne traumatizujúca, násilné pretrhnutie rodinných a citových väzieb predstavuje neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcov. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti uzavrel, že boli splnené všetky zákonné predpoklady na vznik občianskoprávnej sankcie za nemajetkovú ujmu u žalovaného 1/, ktorý neprimeranou rýchlosťou a ďalším porušením pravidiel cestnej premávky spôsobil úmrtie A. Z., pričom medzi neoprávnenosťou (protiprávnosťou) tohto zásahu a medzi zásahom bola príčinná súvislosť. Z titulu náhrady nemajetkovej ujmy priznal žalobcom 1/ a 2/ náhradu vo výške 10 000 eur pre každého z nich, pričom zohľadnil blízky príbuzenský vzťah rodičov a dieťaťa, ako aj ich silné citové puto. Žalobkyni 3/, sestre neb. A. Z. priznal náhradu nemajetkovej ujmy v sume 5000 eur, pričom zohľadnil ich blízky príbuzenský vzťah, jej citovú ujmu, ktorá jej vznikla s tým, že priznanú výšku považoval za primeranú. Skonštatoval, že priznaná výška náhrad nemajetkovej ujmy pre žalobcov 1/ až 3/ zachováva princíp proporcionality, nepôsobí likvidačne, ale predstavuje štandardné kompenzovanie zmiernenia ujmy žalobcov, kedy návrat do pôvodného stavu neprichádza do úvahy. Náhradu nemajetkovej ujmy priznal v súlade s ustanoveniami § 11, § 13, § 16, § 420 a § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 4 ods. 1, 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len zákona č. 381/2001 Z. z.).

Vo vzťahu k žalovanému 2/ uviedol, že žalovaný 1/ v čase dopravnej nehody mal poistené osobné motorové vozidlo zn. BMW 316i, EČV: LV-XXXDJ, VIN:J. u žalovanej 2/ na základe poistnej zmluvy č. 6567943891 so začiatkom poistenia od 10. februára 2012. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-22/12 - Haasová, s tým, že konštatoval, že ak vnútroštátne právo umožňuje rodinným príslušníkom obete dopravnej nehody požadovať náhradu utrpenej nemajetkovej ujmy, náhrada tejto ujmy musí byť krytá povinným zmluvným poistením motorového vozidla. Pasívna vecná legitimácia žalovanej 2/ vyplýva z ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., lebo pre účely povinného zmluvného poistenia je potrebné vykladať pojem „škoda“ aj ako náhradu nemajetkovej ujmy za zásah do osobnostných práv pozostalých, ktorá náhrada je predmetom poistného krytia. Zdôraznil, že sa nejedná o priamu aplikáciu tzv. motorových smerníc, ale o metódu výkladu, ktorá sa vzťahuje na oblasť harmonizovanú právom Európskej únie (rozsudok Súdneho dvora vo veci Drozdovs C 277/ - 12).

V prevyšujúcej časti uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy súd prvej inštancie žalobu žalobcov 1/ až 3/ zamietol, lebo žalobcovia 1/ a 2/ žiadali priznať po 30 000 eur a žalobkyňa 3/ v sume 20 000 eur.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“).

2. Uznesením z 11. októbra 2017 č. k. 13C/147/2013-326 súd prvej inštancie uložil žalovanej 2/ povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie v sume 1 500 eur podľa položky č. 1 písm. a) v spojení s § 6 ods. 2 vety druhej zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

3. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) na základe podaných odvolaní žalobcov 1/ až 3/ a žalovanej 2/ rozsudkom z 12. júla 2018 sp. zn. 9 Co 372/2017 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Výslovil, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie o vyrubení súdneho poplatku zmenil tak, že uložil žalovanej 2/ povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 816 eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Uviedol, že predmetom odvolacieho prieskumu bolo posúdenie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v celom rozsahu. Vo vzťahu k namietanej pasívnej vecnej legitimácii žalovanej 2/ poukázal na rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít a uviedol, že aj keď z rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 4 Cdo 168/2009 z 20. apríla 2011 a sp. zn. 3Cdo 301/2012 z 31. augusta 2016 vyplývalo, že nároky pozostalých po obetiach dopravných nehôd z titulu ich nemajetkovej ujmy, ktorá im bola spôsobená smrťou ich blízkej osoby, nie je zahrnutá do zákonného poistného krytia o náhrade škody, neskôr došlo k odlišnému názoru, ktorý vyplýva z rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 6 M Cdo 1/2016 z 31. júla 2017, ktorý je v súlade aj s

rozhodovacou činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“). Odvolací súd poukázal na uznesenie ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 666/2016, v zmysle ktorého ústavný súd nepovažoval extenzívny výklad pojmu škoda použitého v zákone č. 381/2001 Z. z., ktorý ústavný súd nepovažoval za arbitrárny, ani inak ústavne neudržateľný.

Odvolací súd preto dospel k záveru, že nárok žalobcov 1/ až 3/ na náhradu nemajetkovej ujmy ako pozostalých po obeti dopravnej nehody, ktorá im bola spôsobená smrťou ich blízkej osoby je zahrnutá do zákonného poistného krytia o náhrade škody a žalovaná 2/ je v spore pasívne legitimovaná. V spore bola preukázaná príčinná súvislosť medzi dopravnou nehodou a zásahom do osobnostných práv žalobcov 1/ až 3/. K výške uplatnených nárokov odvolací súd poukázal na kritériá a úvahami akými sa súd riadi pri stanovení výšky náhrady nemajetkovej ujmy uplatnenej v zmysle § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Zdôraznil, že pre určenie jej výšky v peniazoch zákon nestanovuje žiadne medze, pričom je v konkrétnom prípade potrebné zohľadniť, či subjekt, ktorý je zodpovedný za smrť osoby spôsobil smrť úmyselne alebo z nedbanlivosti, ďalej do akej miery došlo k narušeniu, resp. zásahu do práva na rodinný a súkromný život (či blízka osoba mala status manžela, potomka, predka alebo viacero súčasne). Po zohľadnení uvedených kritérií a statusu žalobcov 1/ až 3/ vo vzťahu k zomrelému A. Z., odvolací súd dospel k záveru, že vo vzťahu k všetkým žalobcom je napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie správny aj čo do výšky nemajetkovej ujmy, ktorú považoval za primeranú, a preto zamietnutie žaloby vo zvyšku za správne. Napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny v súlade s § 387 ods. 1 C. s. p. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1 C. s. p.

V súvislosti s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie o súdnom poplatku za odvolanie odvolací súd konštatoval, že v danej veci nebol dôvod na vyrubenie poplatku podľa položky č. 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, ale na postup podľa položky č. 7b, preto napadnuté uznesenie podľa § 388 C. s. p. zmenil a žalovanej uložil zaplatiť súdny poplatok v sume 816 eur, ktorú výšku špecifikoval.

4. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná 2/ dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. c) C. s. p. Poukázala na rozdielnu rozhodovaciu prax najvyššieho súdu v otázke výkladu pojmov „škoda“ a „nemajetková ujma“ a posúdenia pasívnej vecnej legitimácie poisťovateľov na náhradu nemajetkovej ujmy pozostalých po obetiach dopravných nehôd podľa zákona č. 381/2001 Z. z. Uviedla, že vo veciach sp. zn. 4 Cdo 168/2009, sp. zn. 4 Cdo 139/2011, sp. zn. 3 Cdo 176/2012, sp. zn. 3 Cdo 301/2012 a sp. zn. 8 Cdo 219/2016 najvyšší súd vyslovil závery, že „slovenské právo neupravuje takúto náhradu nemajetkovej ujmy v rámci úpravy zodpovednosti poisteného za škodu, preto nie je potrebné, aby tento nárok bol zahrnutý v poistnom krytí z povinného zmluvného poistenia“ a „dovolací súd nevzhľadol dôvod na odlišný výklad § 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z. z. ani po rozhodnutí Súdneho dvora rozsudkom C-22/12, ktorý žiadnym spôsobom nespochybnil závery doterajšej judikatúry aplikujúcej vnútroštátne právo, v zmysle ktorej takáto náhrada nemajetkovej ujmy nespadá do povinného zmluvného poistenia“. Zároveň poukázala na opačný názor uvedený v rozhodnutí dovolacieho súdu sp. zn. 6 M Cdo 1/2016 z 31. júla 2017. Poukázala na vnútroštátnu právnu úpravu a diferenciáciu pojmov škody a náhrady nemajetkovej ujmy. Podľa názoru žalovanej 2/, nie je pasívne vecne legitimovaná na uplatňovanie nárokov z titulu zásahu do osobnostných práv žalobcov, lebo zákon č. 381/2001 Z. z. sa nevzťahuje na náhradu nemajetkovej ujmy vyplývajúcu z § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ sa tak poistený s poisťovňou nadštandardne nedohodne v poistnej zmluve. Súdny dvor Európskej únie podáva výklad práva únie, teda v predmetnej veci podal výklad smerníc zaoberajúcich sa poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami, za žiadnych okolností však nepodal a ani nemohol podať výklad vnútroštátnych predpisov. Ďalej žalovaná 2/ namietala absenciu priamej príčinnej súvislosti medzi uplatňovanou nemajetkovou ujmovou a poistnou udalosťou (dopravnou nehodou). Zároveň požiadala o odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvej inštancie, a to až do právoplatného rozhodnutia o dovolaní vo veci samej z dôvodu, že je pravdepodobné, že bude predložená Veľkému senátu najvyššieho súdu slovenskej republiky, ako aj z dôvodu zabránenia vykonania exekúcie. Navrhla napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zmeniť a žalobu proti žalovanej 2/ zamietnuť.

5. Žalobcovia 1/ až 3/, ani žalovaný 1/ sa k doručenému dovolaniu písomne nevyjadrili.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 C. s. p.) a či

sú splnené podmienky podľa § 429 C. s. p., dospel k záveru, že dovolanie nie je dôvodné, a preto bolo odmietnuté (§ 447 písm. c) C. s. p.).

K stručnému odôvodneniu rozhodnutia v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. dovolací súd uvádza:

7. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 4/2011).

8. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, sp. zn. 2 Cdo 132/2013, sp. zn. 3 Cdo 18/2013, sp. zn. 4 Cdo 280/2013, sp. zn. 5 Cdo 275/2013, sp. zn. 6 Cdo 107/2012 a sp. zn. 7 Cdo 92/2012). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (sp. zn. 1 Cdo 6/2014, sp. zn. 3 Cdo 209/2015, sp. zn. 3 Cdo 308/2016, sp. zn. 5 Cdo 255/2014).

9. Podľa § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 C. s. p.

10. Podľa § 421 ods. 1 písm. c) C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

11. Podľa § 440 C. s. p. dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní.

Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 písm. c) C. s. p. je relevantná právna otázka, ktorá už bola dovolacím súdom riešená, pri jej riešení, ale ešte nedošlo k ustáleniu rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, lebo jeho jednotlivé senáty naďalej zastávajú odlišné (rozdielne) právne názory, čo sa prejavuje v ich rozdielnom rozhodovaní. Relevantnou otázkou z hľadiska prípustnosti dovolania musí byť otázka právna (nie skutková) hmotnoprávnej povahy, ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine, ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení), ktorú dovolací súd riešil a na jej riešení založil rozhodnutie.

12. Podľa § 432 C. s. p. dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

13. Z obsahu dovolania žalovanej 2/ vyplýva, že namietala nesprávne právne posúdenie pasívnej vecnej legitimácie žalovanej 2/ v spore o náhradu nemajetkovej ujmy pozostalých obete dopravnej nehody podľa zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení a s ňou súvisiacu otázku eurokonformného a extenzívneho výkladu pojmu škoda. Zároveň poukázala na rozhodovaciu prax dovolacieho súdu a to najmä na rozhodnutia sp. zn. 3 Cdo 301/2012 z 31. marca 2016, sp. zn. 8 Cdo 219/2016 z 15. mája 2017 a opačný názor dovolacieho súdu vo veci sp. zn. 6 MCdo 1/2016 z 31. júla 2017. Na podporu prezentovaného stanoviska poukázala aj na ďalšie rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 3 Cdo 18/2013, týkajúce sa záväznosti publikovaného rozhodnutia dovolacieho súdu v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, ako sp. zn. 3 Cdo 176/2012, z ktorého vyplýva právny názor, že právo na náhradu škody a právo na ochranu osobnosti fyzickej osoby podľa platnej právnej úpravy predstavujú dve celkom samostatné práva, ktoré sú podmienené rôznou sférou ochrany zabezpečenej Občianskym zákonníkom. Namietala, že dovolací súd ignoroval uvedené rozhodnutia dovolacieho súdu, ako aj v obdobnej veci rozhodnutie sp. zn. 4 Cdo 168/2009.

14. Z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. c) C. s. p. vyplýva, že za relevantnú zákon označuje otázku, ktorá „je“ (nie bola) dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Žalovaná 2/ poukázala na rozdielnosť

rozhodnutí dovolacieho súdu sp. zn. 3 Cdo 301/2012 z 31. marca 2016, z ktorého záveru vyplynulo, že poisťovňa nie je pasívne vecne legitimovaná v spore o náhradu nemajetkovej ujmy pozostalých po obeti dopravnej nehody podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. Totožný záver vyplýva aj z rozhodnutia sp. zn. 8 Cdo 219/2016 z 15. mája 2017, z ktorého vyplýva, že povinnosť poisťovne na plnenie z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla sa nevzťahuje na právo na náhradu nemajetkovej ujmy vyplývajúcej z § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

15. Je pravdou, že k zmene právneho posúdenia pasívnej vecnej legitimácie poisťovne v spore došlo rozhodnutím dovolacieho súdu sp. zn. 6 MCdo 1/2016 z 31. júla 2017, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 8/2018, R 61/2018 s právnou vetou: „Škodou pre účely zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení, je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obete dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. V spore o náhradu takejto ujmy je poisťovňa pasívne legitimovaná.“ Dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané po 31. júli 2017, v ktorom rozhodnutí odvolací súd správne posúdil pasívnu vecnú legitimáciu žalovanej 2/, v súlade s rozhodovacou praxou dovolacieho súdu.

16. K rozdielnosti rozhodnutí v skutkovo rovnakých, prípadne podobných veciach dovolací súd uvádza, že právny poriadok Slovenskej republiky predvída možnosť existencie rozdielných právnych názorov súdov v skutkovo rovnakých alebo podobných veciach a upravuje procedúru, prostriedky a nástroje, ktoré majú zabezpečiť koherentnosť judikatúry (napr. § 22 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Tento mechanizmus spočíva najmä v inštitúte zverejňovania súdnych rozhodnutí zásadného významu najvyšším súdom a v inštitúte prijímania stanovísk k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov plénom najvyššieho súdu alebo príslušným kolégiom najvyššieho súdu (R 17/2017).

17. Podľa názoru dovolacieho súdu, napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v otázke pasívnej vecnej legitimácie poisťovne, ako aj eurokonformného výkladu pojmu škoda, ktorá zahŕňa škodu majetkovú, ako aj nemajetkovú ujmu spočívajúcu v zásahu do osobnostných práv pozostalých obete dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, spočíva na správnom právnom posúdení, je v súlade s rozhodovacou praxou dovolacieho súdu, a preto uplatnený dovolací dôvod vyplývajúci z § 421 ods.1 písm. c) C. s. p. nebol opodstatnený.

18. Podľa súdnej praxe, usmrtenie pri dopravnej nehode vyvoláva nielen občianskoprávnou zodpovednosť za škodu, ale aj občianskoprávnou zodpovednosť za neoprávnený zásah do osobnostných práv spočívajúci v zásahu do ich práva na súkromný a rodinný život. Účelom poistenia za škody spôsobené prevádzkou motorových vozidiel je zmierniť dôsledky škôd, ku ktorým došlo v súvislosti s touto prevádzkou, a preto aj táto zodpovednosť musí byť predmetom poistného krytia. Extenzívny výklad pojmu škoda pre účely zodpovednostného zákona je aj ústavne konformným, lebo zmierňuje resp. odstraňuje disproporciu medzi zákonným úrazovým poistením, t. j. poistením úrazovým a povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou motorového vozidla. Aj komunitárne právo chápe škodu ako majetkovú aj nemajetkovú ujmu (napr. rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 16. mája 2010 vo veci C-63/09Axel Walz proti Clickair SA). K eurokonformného výkladu pojmu škoda v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. dovolací súd poukazuje aj na právny záver vyplývajúci z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-22/12 vo veci Kataríny Haasovej proti Rastislavovi Petrikovi a Blanke Holingovej.

19. Z týchto dôvodov dovolací súd dovolanie žalovanej 2/ odmietol ako nedôvodné v zmysle § 447 písm. c) C. s. p.

20. Podľa § 444 ods.1 C. s. p. dovolací súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

21. Dovolací súd po posúdení nedôvodnosti podaného dovolania, nezistil splnenie podmienok pre odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, a preto v súlade s ustálenou súdnou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

22. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol v zmysle § 453 ods.1 C. s. p. v spojení s § 262 ods.1 C. s. p. a zásadou úspechu žalobcov 1/ až 3/ v dovolacom konaní (§ 255 ods.1 C. s. p.). V záujme rozumného usporiadania procesných nárokov strán v spore v súlade so zásadou

procesnej ekonómie (článok 4 ods. 2 v spojení s článku 17 Základných princípov C. s. p.) dovolací súd stranám náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo im z obsahu spisu trovy dovolacieho konania nevyplývajú, ani im nevznikli.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.